

БУНТА НА ВЕЗУВИЙ

Сред тайните на тъмни векове,
с търпение велико прикован,
забил в лазура поглед замечтан,
стои Везувий и в гърди кове
заканата на гневен великан

И, призори по каменната гърд,
по голите, замислени скали,
надвисват сини есенни мъгли,
като души залутани без път,
и с тях скръбта си бурна той дели.

А в черни нощи блесне ли Помпей
с безумни и разгулни празненства,
Везувий дигне тросната глава,
в гърди му гневен трепет се разлей,
но стихне той след миг и занемей!

Отронят само каменни гърди
вжздишка глуха в тягостната нощ
и ехото на страшната ѝ мощ
в празнуващите зали се вести
смеха и оргиите да смути.

А сред оргии безумни
тжне празничният град
и всеощно в зали шумни
блика вино и разврат.

